DOMSTOLENS BESLUT
(särskild avdelning enligt artikel 123b i domstolens rättegångsregler)

den 24 juni 2009

”Omprövning”

I mål C-197/09 RX,

angående ett förslag av den 4 juni 2009 från förste generaladvokaten om omprövning enligt artikel 62 i domstolens stadga,

meddelar

DOMSTOLEN (särskild avdelning
enligt artikel 123b i domstolens rättegångsregler)

sammansatt av ordföranden V. Skouris samt avdelningsordförandena P. Jann, C.W. A. Timmermans, A. Rosas och K. Lenaerts (referent),

med beaktande av artikel 225.2 andra stycket EG,

med beaktande av artikel 62 i domstolens stadga, och

med beaktande av förste generaladvokaten E. Sharpstons förslag,

följande

Beslut

1 Förste generaladvokatens förslag om omprövning avser den dom som meddelats av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (avdelningen för överklaganden) den 6 maj 2009 i mål T-12/08 P, M mot EMEA (nedan kallad domen av den 6 maj 2009), i vilken förstainstansrätten dels upphävde det beslut som fattats av Europeiska unionens personaldomstol (första avdelningen) den 19 oktober 2007 i mål F-23/07 och ogiltigförklarade det beslut som fattats av Europeiska läkemedelsbyrån (EMEA) den 25 oktober 2006 i den del som M:s begäran av den 8 augusti 2006 om att överlämna ärendet till invaliditetskommittén avslagits (nedan kallat beslutet av den 25 oktober 2006), dels förpliktigade EMEA att betala 3 000 euro i ersättning till klaganden.

Bakgrund

2 Av domen av den 6 maj 2009 framgår att M, som varit tillfälligt anställd hos EMEA sedan oktober månad 1996, i mars 2005 råkade ut för en arbetsplatsolycka och att han sedan dess varit sjukskriven. M:s anställningsavtal hos EMEA löpte ut den 15 oktober 2006.

3 M begärde den 17 februari 2006 att en invaliditetskommitté skulle tillsättas. EMEA avslog denna begäran genom brev av den 31 mars 2006.

4 Den 3 juli 2006 inkom M med ett klagomål avseende detta avslag. Detta klagomål avslogs genom beslut av den 25 oktober 2006.

5 Under tiden hade M den 8 augusti 2006 inkommit med en ny begäran om att en invaliditetskommitté skulle tillsättas, till vilken M hade bifogat ett läkarintyg från doktor W.

6 EMEA meddelade M, genom brev av den 29 november 2006, att denna begäran inte kunde betraktas som en ny begäran enligt artikel 59.4 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och att begäran således skulle avslås med samma motivering som i beslutet av den 25 oktober 2006.

7 Genom brev av den 25 januari 2007 inkom M med ett klagomål och yrkade att beslutet av den 25 oktober 2006 skulle återkallas i den del hans begäran av den 8 augusti 2006 hade avslagits. Dagen därpå inkom M dessutom med en begäran om ersättning för den ekonomiska och ideella skada han orsakats.

8 EMEA avslog klagomålet och nämnda begäran genom brev av den 31 januari 2007.

9 Den 19 mars 2007 väckte M talan vid personaldomstolen och yrkade dels att beslutet av den 25 oktober 2006 skulle ogiltigförklaras, dels att EMEA skulle förpliktigas att betala 100 000 euro i skadestånd till honom för fel i tjänsten.

10 Sedan EMEA gjort en invändning om rättegångshinder avvisade personaldomstolen, i det ovan nämnda beslutet M mot EMEA, talan vad gällde såväl yrkandet om ogiltigförklaring som yrkandet om skadestånd. Personaldomstolen fann bland annat att yrkandena avseende beslutet av den 25 oktober 2006, i den del M:s begäran av den 8 augusti 2006 hade avslagits, inte kunde tas upp till sakprövning, eftersom det senare beslutet är att betrakta som ett rent bekräftande beslut av beslutet i EMEA:s brev av den 31 mars 2006.

11 Sedan M överklagat personaldomstolens beslut upphävde förstainstansrätten i dom av den 6 maj 2009 beslutet. Förstainstansrätten fann att personaldomstolen gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning genom att avvisa M:s yrkanden avseende ogiltigförklaring och skadestånd.

12 Förstainstansrätten bedömde att målet var färdigt för avgörande och fann bland annat att M:s yrkande om skadestånd kunde prövas. Till följd av denna prövning förpliktigade förstainstansrätten EMEA att betala M 3 000 euro i skadestånd för ideell skada.

Bedömning

13 Domstolen konstaterar att i förevarande mål har det rättegångshinder i artikel 114 i förstainstansrättens rättegångsregler – vilka under denna tid var tillämpliga i personaldomstolen – som åberopats av EMEA i personaldomstolen inneburit att förhandlingen i första instans vid nämnda domstol, och dess prövning, endast har avsett huruvida den talan som M väckt samt de yrkanden som låg till grund för denna talan kunde tas upp till sakprövning.

14 M:s yrkanden om skadestånd, som bland annat avser ersättning för den ideella skada som han påstår sig ha lidit, har under dessa omständigheter inte avhandlats i något kontradiktoriskt förfarande, vare sig muntligt eller skriftligt, i personaldomstolen. Yrkandena har inte heller sakprövats av den domstolen.

15 Det framgår inte av parternas skriftliga yttranden i målet om överklagande vid förstainstansrätten att nämnda yrkanden varit föremål för ett kontradiktoriskt förfarande innan förstainstansrätten prövade M:s yrkande om ersättning för ideell skada i sak och förpliktigade EMEA att betala 3 000 euro i skadestånd till M för denna skada. Det framgår inte heller, vare sig av protokollet från förhandlingen i förstainstansrätten den 23 januari 2009 eller av förstainstansrättens dom om frågan huruvida denna begäran var välgrundad, särskilt vad gäller den exakta omfattningen av M:s rätt till skadestånd för ideell skada, behandlades vid nämnda förhandling.

16 Förstainstansrätten har därmed i domen av den 6 maj 2009 delvis bifallit M:s yrkande om skadestånd trots att rättegångshindret i personaldomstolen innebar att sakfrågan aldrig blev föremål för ett kontradiktoriskt förfarande i personaldomstolen – vare sig muntligen eller skriftligen – och att ett sådant förfarande inte heller förefaller ha ägt rum i förstainstansrätten.

17 Under dessa förhållanden kan det konstateras att det föreligger en allvarlig risk för att enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten undergrävs i den del förstainstansrätten i domen av den 6 maj 2009 har prövat yrkandet om skadestånd för den ideella skada som M påstår sig ha lidit.

18 Således ska domen av den 6 maj 2009 omprövas.

19 För det första ska det prövas vad som menas med ”ärende som är färdigt för avgörande”, i den mening som avses i artikel 61 i domstolens stadga och artikel 13.1 i bilagan till nämnda stadga, när svaranden i första instans, i detta fall personaldomstolen, har yrkat att nämnda domstol ska avvisa talan på grund av rättegångshinder, utan att pröva målet i sak, och överklagandeinstansen, i detta fall förstainstansrätten, har upphävt den första instansens beslut att bifalla invändningen om rättegångshinder.

20 För det andra ska det prövas huruvida den omständigheten att överklagandeinstansen, i detta fall förstainstansrätten, efter att ha upphävt nämnda beslut och funnit att överklagandet (vilket bland annat omfattar yrkande om skadestånd) skulle prövas, prövade ett yrkande om skadestånd på grund av en ideell skada som klaganden påstår sig ha lidit, trots att frågan inte varit föremål för något kontradiktoriskt förfarande i den första instansen, i detta fall personaldomstolen, och något sådant förfarande inte förefaller ha ägt rum i överklagandeinstansen, utgör ett åsidosättande av de krav som är kopplade till rätten till en rättvis rättegång, särskilt de krav som gäller rätten till försvar.

21 Om domstolen finner att artikel 61 i domstolens stadga och artikel 13.1 bilagan till nämnda stadga och/eller de krav som är kopplade till rätten till en rättvis rättegång, särskilt de krav som gäller rätten till försvar, har åsidosatts genom domen av den 6 maj 2009 ska det för det tredje prövas huruvida, och i förekommande fall i vilken omfattning, nämnda dom har skadat enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten.

Mot denna bakgrund meddelar domstolen (särskild avdelning enligt artikel 123b i domstolens rättegångsregler)

följande beslut:

1) **Den dom som meddelats av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (avdelningen för överklaganden) den 6 maj 2009 i mål T-12/08 P, M mot EMEA, ska omprövas.**

2) **Omprövningen ska avse frågan huruvida den dom som meddelats av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt den 6 maj 2009 i mål T-12/08 P, M mot EMEA, har skadat enhetligheten eller konsekvensen i gemenskapsrätten i den del förstainstansrätten, i egenskap av överklagandeinstans, har tolkat begreppet ”ärende som är färdigt för avgörande”, i den mening som avses i artikel 61 i domstolens stadga och artikel 13.1 i bilagan till nämnda stadga, på ett sätt som gjort det möjligt för förstainstansrätten att pröva ett mål och avgöra det i sak, trots att överklagandet vid den avsåg en prövning av den första instansens behandling av en invändning om rättegångshinder och de aspekter av ärendet som omfattades av förstainstansrättens prövning inte hade varit föremål för något kontradiktoriskt förfarande vare sig i förstainstansrätten eller Europeiska unionens personaldomstol, som var första instans.**

3) **Parter och övriga som avses i artikel 23 i domstolens stadga och parterna i målet vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt bereds härmed möjlighet att inom en tidsfrist på en månad räknat från delgivningen av förevarande beslut inkomma med skriftliga yttranden till Europeiska gemenskapernas domstol angående nämnda fråga.**

Underskrifter